

Björskudden 18 Sept. -86.

Minna Käraste.

Jag kommer från en promenad till Östersundom, dit jag spatserat förgäves. Hilda var ej hemma. Jag skulle bjuda ut åt henne af våra geråktiga päron, af hvilka vi fått 13 kappar, och som vi omöjligt kunna använda ensamt för vår räkning. Nog skall jag koka både med ingefära och lingon, så det förlär. I går lagade jag blandad kompot af äpplen och päron, men endast 6-8 plommon ha vi fått i år. Jag skall försöka spara några st. af våra äpplen, den jag skördade i går. De voro 36, och som de voro mycket sura och snett hårda, använde jag dem till kompotten så när som på 8 stycken till parsond.

Detta blef nu en simpel inledning!
Männne snialls mera ha sinne för så-
dana tråkiga, hushiga intressen?

Jag kom i går f.m. från staden för
att se efter mitt folk här. De säga sig
reda sig bra och ej sekna mig, de ha
gjort upp med arbete. Minnen kallas
på med satinetts täcket, Irene och La-
trina taga upp rotsaker, koka lin-
gon, etc. Snart sätter Irene sin
dubbelfönstren för att ha det under-
tills sin, eller happa komma. Ro-
senström och Anna taga potatis. Vi
gå duktigt i år och så friska och sto-
ra. Sjelf delar jag mig mellan blom-
mor, köket och skrifbordet.

I morgon reser jag åter in på nå-
gra dagar, Nanny är så glad att ha
mig. Lili var, då jag reste, litet på
bättringen, och brarje återvändande
skymt af lifvet helas med jubel och
tacksamhet af oss alla, som voro så
vissa på att förlora henne. Nanny sade
att hon haft en hård kamp med Gud om

hennes lif, och fick under bönen liksom
ett plötsligt lugn och förtroende inom
sig, från det att hon icke haft ett ögon-
blicks ro för själsångest och sorg. Och
samma dag på e. m. inträffade en li-
ten obetydlig kris, litet näsblod, som
vände sjukdomens gång till det bättre.
Ack, nog gör vår Gud under, också den
människa "helbregdagörare", och liksom
förbise vi oftast sådana enkla bönhörel-
ser. Nanny har, oaktadt sin stora
kroppsliga trötthet, ^{liksom} blifvit oss åter
skänkt, också hon. Hon strålar af
lycka och tacksamhet. Måtte hon
blott hålla ut under den kanske långa
och svåra konvalescens-tiden.

Minken fick i går bref om att ook-
så Selma Pettersson sjuknat i tyfus
och ligger på diak. h. Trohugen förkyf-
de hon sig vid samma tillfälle som
Lulu, när de på ångbåt reste härifrån.
Stackars flicka, ~~och så~~ så ensam
och långt från hemmet. Ja, nog får
man akta sig för förkyllningar denna tid.

Jag försöker smält spana efter Lu-
thie åt oss, då j. är i staden. Den
Eja blir i Sthm, så är en sådan
omdånghig redan från hösten, ty
jag har oanhjtois alltid hufvudvärk
när jag arbetat eller läst qvällen förut.
Kanske yppar det sig oväntadt någon
bra och antaglig, en sådan plats är ju
mkt. eftersökt.

Samma var mycket Tacksam för pap-
pas och Ejas bref, bad mig tacka res-
ligt. Moster har varit bra nog kry-
tyker jag. Hos Luthmans var jag
en qväll. Sofia är hemma, har tagit
sig och haft utomordentligt roligt.
Hon var full af historier från Mar-
strand, och hennes expressivitet är
i ständigt tilltagande. — Hos moster
Minia satt jag en timme; hon var pigg,
frågade och berättade med stort intres-
se. Tatiana och Adele kommo hem
den 16. Deras resa har varit insvept
i en viss mysticism, har delvis gått
halsen och delvis armet, som man ej vet.